

Aleksander Czacki, Jan Kanty Cisek, Mieczysław Górniak, Jerzy Jasiński, Jan Chmielnikowski

Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 13/8(140), 111-119

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W toku obrad Zjazdu delegatki podsumowały 10-letnią działalność Sekcji, której podstawowym zadaniem jest prowadzenie poradnictwa prawnospołecznego i współpraca z zarządami wojewódzkimi Ligi Kobiet. Sekcja Kobiet-Prawników zrzesza 446 członkiń, wśród których aktywną działalność wykazują również liczne adwokatki.

S. M.

KRONIKA

Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH*

Izba katowicka

W dniu 10 lipca 1969 r. odbyła się uroczysta Akademia XXV-lecia wymiaru sprawiedliwości województwa katowickiego w sali Państwowego Teatru Śląskiego w Katowicach, zorganizowana przez sądownictwo, adwokatwę i więziennictwo.

W Akademii wzięli udział przedstawiciele władz partyjnych i państwowych w osobach: Sekretarza KW PZPR w Katowicach Stanisława Skibińskiego, Wiceministra Sprawiedliwości Franciszka Ruska, Sekretarza Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach Stanisława Skrzydły i innych.

Akademii przewodniczył Prezes Sądu Wojewódzkiego w Katowicach Artur Bubik, który wygłosił referat okolicznościowy. Na temat adwokatury powiedział on, co następuje:

„Okres XXV-lecia Polski Ludowej był w adwokaturze okresem kształtowania się i umacniania nowych, społecznych form pracy. Następowało przejście z indywidualnych kancelarii do zespołowych form pracy. Poważną rolę w kształtowaniu oblicza społeczno-politycznego adwokatury odegrało ZPP.

Ustawa o ustroju adwokatury stworzyła w roku 1950 podstawy pracy zespołowej adwokatów. Pierwsze zespoły adwokackie powstały w roku 1952. Dziś ta forma pracy jest już powszechna. Poważne wzmocnienie zespołowej pracy adwokatów i podniesienie poziomu pracy adwokatury przyniosła ustawa o ustroju adwokatury z roku 1963. Organa samorządowe adwokatury zwracały uwagę na wprowadzenie socjalistycznej treści w działalności adwokatury.

Równocześnie postępowano upolitycznienie adwokatów. W roku 1957 powstała POP PZPR przy Radzie Adwokackiej w Katowicach, licząca wówczas 7 członków. Obecnie liczy ona 57 członków i stanowi siłę polityczną zdolną do realizacji linii Partii w adwokaturze. Ponadto przy Radzie Adwokackiej działa Koło ZSL i grupa SD. Istnieje dobra, międzyorganizacyjna współpraca Partii i stronnictw demokratycznych oraz Zakładowego Komitetu

* Wiadomości o uroczystych akademiach XXV-lecia w pozostałych izbach ukażą się w jednym z najbliższych numerów.

Frontu Jedności Narodu. Aktywnie działa również Koło Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej i Koło Związku o Wolność i Demokrację.

Rozwój życia politycznego adwokatury znalazł swoje odbicie w postawie adwokatury w okresie wydarzeń marcowych. Adwokatura wyraziła potępienie dla szkodliwej i wrogiej działalności grup reakcyjno-rewizjonistycznych, wyrażając pełne poparcie dla polityki Partii.

Uchwała Zgromadzenia Delegatów Izby Katowickiej z dnia 27.IV.1968 r. stwierdza, że adwokatura śląska, ściśle związana z klasą robotniczą, bierze czynny udział w budowie socjalizmu.

Przez dyskusję poprzedzającą V Zjazd PZPR, przez masową akcję polityczną związaną z wyborami do Sejmu i rad narodowych oraz przez udział w obchodach XXV-lecia Polski Ludowej — adwokatura śląska wykuwa swój udział w budownictwie socjalizmu”.

Następnie przemówienia wygłosili: Sekretarz KW PZPR w Katowicach Ski-
biński i Wiceminister Sprawiedliwości dr Rusek. Ocenili oni pozytywnie postawę społeczno-polityczną adwokatury województwa katowickiego, podkreślając harmonijną jej współpracę z innymi organami wymiaru sprawiedliwości.

Dekoracji odznaczeniami państwowymi pracowników wymiaru sprawiedliwości Województwa Katowickiego dokonał Wiceminister Sprawiedliwości dr Rusek. Wśród odznaczonych było 5 adwokatów — członków Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Katowicach. Odznaczeni zostali:

adw. Roman Hrabar — Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski — za pracę w Komisji do badania zbrodni hitlerowskich,

adwokaci: Aleksander Czacki, Józef Dyduch i Marian Kowalski — Złotymi Krzyżami Zasługi — za zasługi w pracy zawodowej i społecznej,

adw. Jan Pietrzykowski — Złotym Krzyżem Zasługi — za pracę społeczną w organach rad narodowych.

adw. Aleksander Czacki

Izba łódzka

W dniu 12 lipca 1969 r. w gmachu Teatru Nowego w Łodzi odbyła się z inicjatywy jednostek wymiaru sprawiedliwości oraz służby penitencjarnej miasta i województwa łódzkiego uroczysta Akademia z okazji XXV-lecia PRL.

Skład Komitetu Organizacyjnego Akademii stanowili przedstawiciele Sądu Wojewódzkiego dla m. Łodzi, Sądu Wojewódzkiego dla Województwa Łódzkiego w Łodzi, Okręgowego Sądu Ubezpieczeń w Łodzi, Centralnego Więzienia w Łodzi oraz Rady Adwokackiej w Łodzi.

Komitetowi Organizacyjnemu i Akademii w dniu 12 lipca 1969 r. przewodniczył prezes Sądu Wojewódzkiego dla Województwa Łódzkiego w Łodzi Tadeusz Rybicki.

Na Akademię przybyły liczne rzesze pracowników sądów miasta i województwa łódzkiego oraz służby penitencjarnej. Reprezentowana też była w pokażnej liczbie adwokatura w prezesem NRA drem S. Godlewskim. Ponadto w uroczystości uczestniczyli: Wiceminister Sprawiedliwości dr J. Szczerki, sekretarz KW PZPR L. Tomaszewski oraz przedstawiciele: Trybunału Ubezpieczeń Społecznych, Komitetów Miejskich i Wojewódzkich PZPR, ZSL, i SD, Rady Narodowej Miejskiej

i Wojewódzkiej, Prokuratur Wojewódzkich i Garnizonu Wojskowego, Okręgowej Komisji Arbitrażowej, Milicji Obywatelskiej, Zrzeszenia Prawników Polskich i Okręgowej Rady Zw. Zaw. PPiS w Łodzi.

Akademię otworzył uroczystym powitalnym przemówieniem prezes Sądu Wojewódzkiego dla Województwa Łódzkiego w Łodzi Tadeusz Rybicki, a referat okolicznościowy wygłosił prezes Sądu Wojewódzkiego dla m. Łodzi Jerzy Gawroński.

Obaj mówcy, omawiając rozwój i problematykę resortu wymiaru sprawiedliwości w okresie XXV-lecia PRL, poświęcili wiele rzeczowych uwag adwokaturze, nakreślając w nich postępy rozwoju społecznienia adwokatury oraz jej czynnego udziału w wymiarze sprawiedliwości.

Po uroczystej Akademii, zakończonej dekoracją przez Wiceministra Sprawiedliwości dra Szczerskiego pracowników sądowych, służby penitencjarnej i adwokatów odznaczeniami państwowymi, oraz po wręczeniu wyróżnionym pracownikom sądowym listów uznania Ministra Sprawiedliwości — na tradycyjnej lampce wina w sali recepcyjnej Teatru Nowego, zorganizowanej przez adwokata Zygmunta Deczyńskiego, Wiceminister dr Szczerski oraz inni mówcy jeszcze raz podkreślili pozytywny stosunek adwokatury pod względem społecznym i zawodowym do postępowej myśli prawniczej i stosowania prawa w minionym XXV-leciu PRL.

Lampkę wina, przebiegającą w serdecznej atmosferze, zakończył dziekan Rady Adwokackiej adw. Z. Albrecht toastem w imię wzajemnego zrozumienia i pożytecznej współpracy wszystkich jednostek wymiaru sprawiedliwości.

Pośród adwokatów Izby łódzkiej adwokacji Jan Kanty Cisek, Jan Filip i Ksawery Gorzuchowski odznaczeni zostali Złotymi Krzyżami Zasługi, a Stefan Majsterek i Eugeniusz Zobel — Srebrnymi.

Ponadto adwokaci: Jan Kanty Cisek, Zygmunt Deczyński, Jan Filip, Jan Kielan, Stefan Majsterek, Kazimierz Urbański i Zygmunt Wołowski zostali wyróżnieni „Honorowymi Odznakami m. Łodzi”. Akt dekoracji, dokonany przez Przewodniczącego Rady Narodowej m. Łodzi mgra Edwarda Kaźmierczaka, odbył się w dniu 12 lipca 1969 r. w gmachu Miejskiej Rady Narodowej.

adw. Jan Kanty Cisek

Izba olsztyńska

W dniu 10 lipca 1969 r. odbyła się w Olsztynie uroczysta akademie z okazji XXV-lecia PRL, zorganizowana przez Komitet Organizacyjny Obchodu XXV-lecia PRL władz wymiaru sprawiedliwości okręgu olsztyńskiego.

Na uroczystość przybyli: Minister Sprawiedliwości prof. dr Stanisław Walczak oraz Prezes NRA adw. dr Stanisław Godlewski.

Wielu pracowników wymiaru sprawiedliwości otrzymało odznaczenia państwowe i wojewódzkie. Wśród odznaczonych znaleźli się również adwokaci, którzy otrzymali następujące odznaczenia:

- adw. Józef Zmitrowicz, senior Izby olsztyńskiej — Srebrny Krzyż Zasługi,
- adw. Dorota Górna — Złotą Odznaką Warmii i Mazur,
- adw. Wiktor Hoffman — Złotą Odznaką Warmii i Mazur,

- adw. Romuald Pułjan — Złotą Odznakę Warmii i Mazur,
- adw. Stanisław Zienkiewicz — Złotą Odznakę Warmii i Mazur,
- adw. Andrzej Mirecki — Srebrną Odznakę Warmii i Mazur,
- adw. Adam Szpaderski — Srebrną Odznakę Warmii i Mazur.

Akademię poprzedziło uroczyste zebranie wszystkich kierowników zespołów adwokackich Izby olsztyńskiej w sali klubowej Rady Adwokackiej w Olsztynie. W zebraniu tym wziął także udział Prezes NRA adw. dr Stanisław Godlewski. Na zebraniu tym — w związku z przejściem na emeryturę adw. Witolda Janisz-kowskiego, długoletniego kierownika Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Pasłęku — podziękowano adw. Janiszkowskiemu za jego duży wkład pracy na tym stanowisku.

adw. Mieczysław Górniak

Izba opolska

1. W dniu 28 maja 1969 r. w sali Klubu Międzynarodowej Prasy i Książki odbyła się impreza pod nazwą „Sąd nad komunikacją miejską”.

Pomysł zorganizowania tej imprezy wyszedł z grona Zarządu Oddziału Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich w Opolu na spotkaniu członków Zarządu z Radą Adwokacką w Opolu, odbytym w dniu 9 kwietnia 1969 r.

Istotą projektu było — w ramach dyskusji przedwyborczej do Sejmu i rad narodowych — przedstawienie społeczeństwu miasta Opolu ważnego dlań problemu w jak najbardziej atrakcyjnej formie. Realizacja projektu polegała na przygotowaniu — przez przedstawicieli sądu, prokuratury i adwokatury — aplikantów tych trzech pionów do tego, by przeprowadzili rozprawę sądową, w której rolę symbolicznego oskarżonego pełniła komunikacja miejska.

Imprezę poprzedziła szeroka informacja prasowa zamieszczona w organie prasowym „Trybuna Opolska”, który w relacji z samej imprezy uznał ją za bardzo pożyteczną, podkreślając przy tym olbrzymie zainteresowanie społeczeństwa towarzyszące jej przebiegowi. Podobna relacja prasowa zamieszczona została w dzienniku „Kurier Polski” (nr 125 z dnia 30 maja 1969 r.).

Na podkreślenie zasługuje postawa aplikantów adwokackich Wenera Gruszki i Macieja Plebanka, którzy pełniąc rolę obrońców, swym rzetelnym przygotowaniem do rozprawy i aktywnym w niej udziałem, nacechowanym celnością wystąpieniem, zdobyli poklask całej widowni.

Z imprezy przeprowadzone były reportaże przez Polskie Radio i Telewizję.

adw. Jerzy Jasiński

2. W dniu 11 lipca 1969 r. w Opolu odbyła się uroczysta akademie z okazji Święta Lipcowego i XXV-lecia PRL.

Akademie została zorganizowana przez podległe Ministrowi Sprawiedliwości jednostki organizacyjne dla pracowników sądów, notariatu, adwokatury, zakładów dla nieletnich i więziennictwa.

Akademie odbyła się z udziałem I Sekretarza KW PZPR w Opolu tow. Marianna Miśkiewicza, Wiceministra Sprawiedliwości dra Franciszka Ruska, Sekretarza Prezydium NRA adw. Z. Czeszejki, przedstawicieli WK ZSL, WK SD, KW MO

oraz przedstawicieli władz wojewódzkich i miejskich, sądownictwa, adwokatury i notariatu.

Referat okolicznościowy wygłosił Prezes Sądu Wojewódzkiego mgr Krzysztof Jurek. W części dotyczącej adwokatury prelegent dokonał następującej oceny jej udziału w wymiarze sprawiedliwości:

„W ramach naszego socjalistycznego systemu nie sposób nie uwzględnić roli, jaka przypada naszej uspołecznionej adwokataturze. Najlepsze tradycje wielu postępowych i rewolucyjnych adwokatów z okresu międzywojennego stały się podstawą działania adwokatury w Polsce Ludowej. Służebna rola, jaka przypada adwokataturze w interesie społeczeństwa i kształtowania socjalistycznych stosunków międzyludzkich, zapewnia jej uznanie i pełne poparcie w wykonywaniu jej zadań. Współdziałając z aparatem wymiaru sprawiedliwości, ma ona na celu ochronę interesów ludzi pracy, które są przecież interesami naszego ludowego Państwa, w tym więc zakresie nie można bagatelizować jej roli. Zapewniając jednostce ochronę jej praw, ma adwokatatura swój wkład także na tym odcinku.

Uroczystość 25-lecia obchodzimy w licznym gronie na dzisiejszym naszym spotkaniu i nie jest przypadkiem, że obok pracowników zakładów karnych znajdują się na sali adwokaci, a obok pracowników zakładów dla nieletnich — notariusze i sędziowie.

Wszyscy razem złączeni jesteśmy jednym celem, jakim jest współdziałanie dla zapewnienia należytego wymiaru sprawiedliwości. Złączonych w jednym resorcie, wykonujących różne czynności — łączy nas to, że działamy w jednym wspólnym interesie, mając na celu zarówno dobro społeczeństwa, jak i interes jednostki. Nawet przy pewnej odrębności adwokatury działającej w ramach własnego samorządu widzimy i doceniamy społeczną rolę adwokata i jego współdziałanie w dążeniu do ugruntowania socjalistycznej praworządności”.

Wiceminister Sprawiedliwości dr Rusek w swym wystąpieniu wysoko ocenił pracę wszystkich pracowników wymiaru sprawiedliwości i przekazał im serdeczne życzenia z okazji uroczystego jubileuszu PRL.

Następnie Wiceminister dr Rusek i Sekretarz Prezydium WRN H. Tabor udekorowali kilkudziesięciu pracowników resortu odznakami państwowymi.

Spośród adwokatów opolskich adw. Leonard Olejnik otrzymał Złoty Krzyż Zasługi.

Po zakończeniu części oficjalnej nastąpiła część artystyczna, w której udział wzięła Opolska Orkiestra Symfoniczna wraz z solistami.

Po akademii odbyło się krótkie przyjęcie dla odznaczonych.

Adw. Kazimierz Kaeppele

I z b a w a r s z a w s k a

W dniu 27 kwietnia 1969 roku odbył się zjazd koleżeńcki b. aplikantów adwokackich Izby Adwokackiej w Warszawie, uczestników konspiracyjnego kształcenia w okresie okupacji hitlerowskiej, połączony ze spotkaniem z członkami konspiracyjnych organów adwokatury polskiej w Warszawie, z byłymi wykła-

dowcami i członkami komisji egzaminacyjnych w okresie od października 1939 r. do sierpnia 1944 r.

Zjazd został zwołany przez komitet, w skład którego weszli adwokaci: Mikołaj Gawryś, Stanisław Janusz Janczewski, Zofia Niżyńska-Szefferowa, Halina Piarkarska i Lech Różański.

Na uroczystość otwarcia zjazdu przybyli: Wiceminister Sprawiedliwości Kazimierz Zawadzki, członkowie Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej i Rady Adwokackiej w Warszawie, sędziowie, adwokaci, aplikanci adwokaccy i przedstawiciele prasy.

Zjazd zagał adw. Lech Różański, przewodniczący Komitetu Organizacyjnego Zjazdu, podnosząc znaczenie XXV rocznicy zakończenia konspiracyjnego kształcenia aplikantów adwokackich w dobie hitlerowskiego terroru wobec polskiej adwokatury. Przedstawienie wspomnień z okresu walki cywilnej z okupantem nabiera szczególnej wartości w czasie nasilenia walki prowadzonej przez siły postępu i socjalizmu z rewizjonistyczną polityką NRF.

W imieniu Komitetu Organizacyjnego adw. L. Różański zaprosił na przewodniczącego spotkania adw. Bohdana Suligowskiego, dziekana Tajnej Rady Adwokackiej w Warszawie w okresie walki z okupantem hitlerowskim; adw. Suligowski wykładał na konspiracyjnych seminariach i uczestniczył w tajnych ślubowaniach adwokackich.

Po objęciu przewodnictwa obrad, adw. Bohdan Suligowski zaprosił do prezydium adwokatów: Leopolda Żaryna, wicedziekana Tajnej Rady Adwokackiej w Warszawie, Jana Gadomskiego, członka Tajnej Naczelnej Rady Adwokackiej, Witolda Bayera, kierownika konspiracyjnego kształcenia w Tajnej Radzie Adwokackiej w Warszawie, oraz Stanisława Koziółkiewicza i Stanisława Łazarowicza, członków Tajnej Rady Adwokackiej w Warszawie. Przewodniczący zaprosił też do prezydium członków Komitetu Organizacyjnego Zjazdu.

W imieniu Naczelnej Rady Adwokackiej powitał Zjazd wiceprezes Zdzisław Krzemiński i w serdecznych słowach wyraził uznanie dla prowadzonej w podziemiu działalności zawodowego i obywatelskiego przygotowania młodzieży adwokackiej.

Następnie dziekan Suligowski wezwał zebranych do uczczenia pamięci zmarłych, uczestników konspiracyjnego kształcenia — wykładowców, organizatorów i aplikantów. Byli wśród nich:

Kazimierz Rudnicki	— prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie, uczestnik tajnego ślubowania adwokatów w 1943 r.
Jan Namitkiewicz	— prof. Uniwersytetu Warszawskiego, sędzia Sądu Najwyższego, wykładowca na konsp. seminariach dla apl. adw.
Stanisław Śliwiński	— prof. Uniwersytetu Warszawskiego, sędzia Sądu Najwyższego, Członek Komisji Kodyfikacyjnej, wykładowca na konsp. seminariach dla apl. adw.
adw. Bolesław Bielawski	— Przewodniczący Tajnej Naczelnej Rady Adwokackiej, uczestnik tajnego ślubowania adwokatów w 1943 r.
adw. Leon Nowodworski	— dziekan Rady Adwokackiej w Warszawie z 1939 r., członek Tajnego Komitetu Adwokackiego od listopada 1939 r. do dnia śmierci, tj. 26 grudnia 1940 r.

- adw. Feliks Zadrowski — wiceprzewodniczący Tajnej Naczelnej Rady Adwokackiej, wykładowca na konsp. seminariach dla apl. adw.
- adw. Antoni Chmurski — członek konsp. komisji egzaminacyjnych
- adw. Jerzy Czerwiński — członek konsp. Grupy Adwokatów Warszawskich w 1940 r., aresztowany przez Gestapo, zginął w obozie w Oświęcimiu
- adw. Marian Niedzielski — wykładowca i członek kom. egzaminacyjnej
- adw. Jan Nowodworski — członek Tajnej Naczelnej Rady Adwokackiej, wykładowca i przewodniczący Kom. egzaminacyjnej
- adw. Stanisław Peszyński — członek Tajnej Naczelnej Rady Adwokackiej, wykładowca i egzaminator
- adw. Mieczysław Rudziński — członek Tajnego Zespołu Trzech, aresztowany przez Gestapo, zginął w obozie w Mauthausen
- adw. Józef Szonert i Stefan Tur — wykładowcy
- adw. Wacław Tyrchowski — członek Tajnego Zespołu Trzech, aresztowany przez Gestapo, stracony w Palmirach,

oraz byli aplikanci adwokacy: Marian Gomułka, Czesław Grocholski, Jerzy Jaworczykowski, Antoni Zbigniew Kopczyński, Kazimierz Oskierko i Roman Thieme.

Sprawozdanie z przebiegu konspiracyjnego kształcenia aplikantów adwokackich złożył adw. Witold Bayer, kierownik konspiracyjnego kształcenia w Tajnej Radzie Adwokackiej w Warszawie. Akcja tajna w tej mierze zaczęła się w 1941 r. i nieprzerwanie trwała do sierpnia 1944 r. Zespół wykładowców i egzaminatorów liczył 14 osób. W zajęciach szkoleniowych wzięło udział 46 aplikantów adwokackich. Sesje egzaminacyjne odbyły się w marcu 1941 r., w czerwcu 1942 r., w listopadzie 1942 r. i w czerwcu 1943 r.

Ślubowanie adwokackie złożyli młodzi adwokaci na uroczystych posiedzeniach w czerwcu 1942 r., w sierpniu 1943 r. (w gabinecie Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie) i w grudniu 1943 r. Uczestnicy aktów ślubowania występowali w togach i biretach.

Sprawozdanie o niezwykłych wydarzeniach sprzed 25 lat, które przeszły do dziejów Izby Adwokackiej w Warszawie, stało się tematem wspomnień i wypowiedzi na sali obrad i w kuluarach Zjazdu.

Serdecznymi oklaskami witano koleżanki i kolegów, byłych aplikantów adwokackich, a obecnie adwokatów Izby Warszawskiej i Gdańskiej, którym b. dziekan Tajnej Rady adw. B. Suligowski z udziałem b. kierownika konspiracyjnego kształcenia adw. W. Bayera wręczył pamiątkowe zaświadczenia o złożeniu konspiracyjnego ślubowania adwokackiego w latach 1941—1944.

W drugiej części Zjazdu okolicznościowe przemówienia wygłosili adw. Bohdan Suligowski i adw. Jan Gadomski.

W imieniu b. aplikantów adwokackich, uczestników konspiracyjnego kształcenia, adw. Stanisław Janusz Janczewski dziękował wykładowcom, członkom komisji egzaminacyjnych oraz przedstawicielom tajnych organów adwokatury polskiej za ich wkład w kształcenie młodzieży w najszerszym znaczeniu tego słowa.

Jako ostatni zabrał głos adw. Mikołaj Gawryś. Wspomniał o tym, jak żandarmi niemieccy wtargnęli na salę rozpraw w gmachu sądowym w Warszawie, szukając

ukrytej broni i tajnych gazetek. Mimo wycelowanej broni i brutalnych wezwań hitlerowców przewodniczący kompletu sędzieja L. Bendych nie wstał i odmówił podniesienia rąk. Zaskoczeni odwagą i pełną godnością postawą sędziego, żandarmi wycofali się na korytarz. Wspominał także o tym, jak w 1943 r. aplikanci adwokacy, którzy złożyli egzamin adwokacki, „zgodnie z dawnymi tradycjami zebrali się tego dnia, ażeby przed polskimi władzami i polskim Prezesem Sądu Apelacyjnego złożyć ślubowanie adwokackie i ślubowanie wierności Rzeczypospolitej”.

Po zakończeniu uroczystego posiedzenia uczestnicy zjazdu złożyli kwiaty pod tablicą ku czci 720 adwokatów i aplikantów, poległych w walce z okupantem hitlerowskim i zamordowanych w obozach zagłady w latach 1939—1945 (wmurowaną w gmach Izby Adwokackiej w Warszawie przy al. Ujazdowskich nr 49), na cmentarzach warszawskich i w Palmirach na grobach uczestników konspiracyjnego kształcenia:

W godzinach popołudniowych uczestnicy zjazdu i zaproszeni goście spotkali się na wspólnym obiedzie w Klubie Adwokatów.

Izba wrocławska

W dniu 12 lipca 1969 r. odbyła się we Wrocławiu uroczysta Akademia jednostek wymiaru sprawiedliwości województwa wrocławskiego.

W Akademii wzięli udział: Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości dr Franciszek Rusek, Sekretarz NRA adwokat Zdzisław Czeszejko, Kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR mgr Jacek Cieślak, Zastępca Przewodniczącego Prezydium WRN mgr Adam Rakszewski, kierownictwo Sądu, przedstawiciele więziennictwa, adwokatury oraz liczni sędziowie, adwokaci, pracownicy więziennictwa i aplikanci.

Referat okolicznościowy wygłosił Prezes Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu mgr Waclaw Zebrowski. Referent omówił obszernie działalność wymiaru sprawiedliwości na Dolnym Śląsku.

Omawiając działalność adwokatury, mówca poruszył kwestię przemian, jakie w niej nastąpiły w okresie XXV-lecia. Stwierdził, że Izba dolnośląska wykonuje zawód w zespołach od 1952 roku i że jedne z pierwszych zespołów adwokackich w Polsce powstały właśnie na Dolnym Śląsku. Prezes Zebrowski podkreślił również wkład adwokatury we współzarządzaniu województwem, w pracach społecznych oraz w budownictwie, czego dowodem są własne, przez adwokaturę wzniesione budynki we Wrocławiu i w Jeleniej Górze. Współpracę adwokatury z sądami oceniono w referacie pozytywnie.

Po referacie tow. Minister udekorował wysokimi odznaczeniami państwowymi zasłużonych pracowników resortu sprawiedliwości. Spośród adwokatów zostali odznaczeni:

adw. Jan G a d o m s k i, nestor palestry dolnośląskiej, długoletni działacz samorządu adwokackiego, członek tajnej NRA z czasu okupacji — Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski,

adw. Józef M i c h a l a k, b. długoletni dziekan Rady Adwokackiej we Wrocławiu — Złotym Krzyżem Zasługi,

adw. dr Zygmunt Ziembka, działacz samorządu adwokackiego i aktualny I Sekretarz POP PZPR przy Radzie Adwokackiej we Wrocławiu — Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Następnie odbyło się spotkanie odznaczonych kolegów z Ministrem oraz z przedstawicielami władz i organizacji politycznych przy tradycyjnej lampce wina.

Uroczystość odbyła się w podniosłej atmosferze.

adw. Jan Chmielnikowski

1.

SPROSTOWANIE

W numerze lipcowym (7/69) na stronie 117 wkraść się przykry błąd korektorski. Przy omawianiu głosu sędziego Wiktora Kleniewskiego błędnie podano „Wiceprezes Sądu Najwyższego dla Województwa Warszawskiego”. Powinno być oczywiście: „Wiceprezes Sądu Wojewódzkiego dla Województwa Warszawskiego”.

Za pomyłkę przepraszamy Pana Prezesa oraz Czytelników.

2.

SPROSTOWANIE

W nrze 7/69 „Palestry” w artykule adw. Bugajskiego pt. „Prawne podstawy wyznaczania działek budowlanych” na str. 41 w wierszu 9 od dołu (cd. przypisu 3) powinno być: „probabilistycznego” zamiast „problematicznego”, a na str. 48 w wierszu 28 od góry zamiast wyrazów „w ustawie” powinno być „sposobem w ustawie nie przesądzonym”.

Redakcja

OGŁOSZENIE

Adwokat pilnie poszukuje (w celu nabycia) książki L. Rosenberga: *Stellvertretung im Prozess*, wyd. Berlin 1908 r.

Zgłoszenia prosimy kierować do redakcji „Palestry” pod „Bibliofil”.